

Et af udvalgets spørgsmål til industriministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1: Ad ministerens kommentar til henvendelsen af 19. oktober 1993 fra Sømændenes Forbund, jf. bilag 2.

Hvorledes vil ministeren sikre, at der er en passende del af besætningen, der har de fornødne sprogfærdigheder til at assistere passagererne i tilfælde af en nødsituation, jf. ovennævnte kommentar side 2, 2. afsnit?

Svar:

Jeg vil gerne uddybe min besvarelse af henvendelsen fra Sømændenes Forbund.

Det har hidtil ikke været aktuelt at stille særlige sprogkrav til danske passagerskibe, der sejlede i indenrigsfart. Baggrunden herfor var kravet om danske søfartsuddannelser. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget og af min kommentar til henvendelsen fra Sømændenes Forbund, vil en opretholdelse af kravet om danske uddannelser være i strid med de to vedtagne direktiver om gensidig anerkendelse af uddannelser. Det må antages, at såfremt man fra dansk side på disse skibe erstattede kravet om danske uddannelser med et helt generelt krav om, at den pågældende skulle tale dansk, ville dette blive betragtet som et camoufleret nationalitetskrav, som hverken ville være foreneligt med bestemmelserne om arbejdskraftens frie bevægelighed eller bestemmelserne i de to nævnte direktiver. Et andet spørgsmål er imidlertid, som det fremgår af min kommentar, hvilke sprogkrav man specielt på passagerskibe kan og bør stille af hensyn til sikkerheden.

Da det hidtidige krav om danske uddannelser alene omfatter danske skibe, har Søfartsstyrelsen stillet visse kommunikationskrav som

betingelse for at godkende et udenlandsk passagerskib til sejlads på danske havne. Det kræves, at besætningen skal kunne kommunikere indbyrdes, og at den del af besætningen, som skal assistere passagererne, skal være i stand til at give instruktion og vejledning til passagererne:

- a) på skandinavisk på skibe, der går i fart mellem skandinaviske havne,
- b) på dansk på skibe, der går i fart mellem danske havne,
- c) på engelsk på skibe, der går i fart mellem dansk og ikke-skandinavisk havn. Ved fart til Tyskland accepterer man dog tysk som ækvivalent til engelsk.

Hidtil har disse sprogkrav haft baggrund i Søfartsstyrelsens godkendelsespraksis. Denne praksis påtænkes udmøntet i en teknisk forskrift, hvor man, også for passagerskibe under dansk flag, tager udgangspunkt i den hidtidige godkendelsespraksis for skibe under fremmed flag. Det er hensigten, at sagen efter sædvanlig praksis skal drøftes med erhvervets parter i Skibstilsynsrådet så betids, at de nye regler kan træde i kraft senest samtidig med ændringen i besætningsloven.

Afslutningsvis bemærkes, at der i øjeblikket forhandles om en EU-regulering på dette område, idet der også i direktivforslaget om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv stilles særlige sprog- og kommunikationskrav til passagerskibe, både skibe under EU-flag og skibe fra tredjelande, der sejler i fart på EU-havne. Således som dette forslag nu foreligger, vil direktivet ikke være til hinder for, at man fra dansk side stiller de ovenfor anførte krav til skibe under dansk flag og til skibe fra tredjelande, eksempelvis Polen.